

UCHWAŁA Nr 346 RADY MINISTRÓW

z dnia 6 grudnia 1968 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie usprawnienia kooperacji przemysłowej.

§ 1. W uchwale nr 314 Rady Ministrów z dnia 8 sierpnia 1961 r. w sprawie usprawnienia kooperacji przemysłowej (Monitor Polski z 1961 r. Nr 69, poz. 296 i Nr 85, poz. 363 oraz z 1963 r. Nr 47, poz. 230) wprowadza się następujące zmiany:

1) wstęp do uchwały otrzymuje brzmienie:

„W celu dalszego usprawnienia kooperacji przemysłowej Rada Ministrów uchwała, co następuje:”;

2) w § 1:

a) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) o „elementach kooperacyjnych” — oznacza to takie zespoły, podzespoły, półfabrykaty, części i usługi przemysłowe, które nie są wytwarzane lub świadczone dla nie określonego z góry (anonimowego) odbiorcy; w uzasadnionych i ściśle określonych w umowie przypadkach zespoły, podzespoły, półfabrykaty i części produkowane dla anonimowego odbiorcy również mogą być dostarczane na podstawie umów kooperacyjnych;”;

b) w ust. 2 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) o „zjednoczeniach władających” — oznacza to zjednoczenie przemysłu kluczowego (budownictwa) lub inną jednostkę organizacyjną wyznaczoną zarządzeniem właściwego ministra (do wykonywania funkcji koordynacji ogólnobranżowej, stosownie do przepisów uchwały nr 116 Rady Ministrów z dnia 14 maja 1965 r. o współpracy i koordynacji gospodarczej (Monitor Polski Nr 33, poz. 178);”;

c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przepisy uchwały stosuje się odpowiednio również do umów o dzieło, na podstawie których przedsiębiorstwo zobowiązuje się wykonać w stosunku do przedmiotów dostarczonych przez zamawiającego określone w umowie operacje technologiczne (usługa przemysłowa).”;

3) w § 6:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Powiązania długotrwałe w kooperacji powinny

opierać się na umowach wieloletnich; w umowie należy w szczególności określić:

- 1) przedmiot umowy,
- 2) ilości elementów kooperacyjnych, jakie powinny być dostarczone w poszczególnych latach, oraz ilości i terminy, w jakich poszczególne partie elementów kooperacyjnych dostarczone będą w roku, w którym umowa została zawarta,
- 3) kary umowne za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy,
- 4) tryb, w jakim mogą być wprowadzane do umowy zmiany lub uzupełnienia.

Jeżeli w umowie wieloletniej inaczej nie ustalono, odbiorca powinien w każdym roku do dnia 30 kwietnia zawiadomić dostawcę, w jakich ilościach i terminach poszczególne partie elementów kooperacyjnych dostarczane być powinny w następnym roku kalendarzowym, i ewentualnie wysunąć propozycję co do zmian lub uzupełnień umowy, potrzebnych w związku z postępem technicznym lub z innych powodów. Uzgodnienie ewentualnych rozbieżności powinno być dokonane nie później niż do dnia 30 czerwca każdego roku poprzedzającego rok, w którym realizowane będą dostawy."

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Jeżeli szczególne warunki produkcji oraz przewozu tego wymagają, strony mogą w umowach zamiast ścisłych dat dostarczania poszczególnych partii elementów kooperacyjnych ustalić okresy, w jakich zostaną dostarczone; niedopuszczalne jest ustalenie okresów dłuższych niż miesięczne.

2b. Odbiorcy i dostawcy mają obowiązek zawierania umów wieloletnich stosownie do przepisu § 6 ust. 2, w szczególności zaś gdy:

- 1) przedmiotem dostawy są elementy (usługi) kooperacyjne niezbędne dla produkcji eksportowej, których dostawy powinny być objęte umowami wieloletnimi, zgodnie z przepisami uchwały nr 124 Rady Ministrów z dnia 26 kwietnia 1968 r. w sprawie zasad zawierania umów wieloletnich na dostawy eksportowe pomiędzy przedsiębiorstwami i zjednoczeniami przemysłowymi a przedsiębiorstwami handlu zagranicznego,
- 2) dostawca jest przedsiębiorstwem wyspecjalizowanym w produkcji określonego rodzaju elementów kooperacyjnych lub usług w rozumieniu § 17 lub przedsiębiorstwem wyznaczonym w danej branży jako wyłączny producent określonego rodzaju elementów lub usług."

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W razie gdy brak jest podstaw gospodarczych do zawarcia umowy wieloletniej, określającej ilości elementów kooperacyjnych, jakie dostawca powinien dostarczyć w poszczególnych latach, strony mogą zawrzeć zamiast wieloletniej umowy porozumienie w sprawie kooperacji, w którym określą w szczególności tryb składania zamówień na elementy kooperacyjne i warunki umów, jakie mogą być w przyszłości między nimi zawarte. Przepisy ust. 2 i 2a stosuje się odpowiednio do porozumień w sprawie kooperacji."

d) w § 7:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do czasu wydania ogólnych warunków umów dostawy oraz umów o dzieło, do dostaw wykonywanych w ramach umów o dostawę elementów kooperacyjnych lub umów o dzieło (kooperacyjne usługi przemysłowe) stosuje się przepisy zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 7 października 1966 r. w sprawie ogólnych warunków umów sprzedaży oraz umów dostawy w obrocie krajowym pomiędzy jednostkami gospodarki społecznej (Monitor Polski z 1966 r. Nr 57, poz. 276 i z 1967 r. Nr 6, poz. 29) oraz przepisy ogólnych warunków umów sprzedaży, zawartych w załączniku do tego zarządzenia."

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Upoważnia się Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów do wydania na podstawie art. 384 Kodeksu cywilnego ogólnych warunków umów o dzieło w zakresie kooperacyjnych usług przemysłowych."

c) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. W umowach kooperacyjnych strony mogą ustalić kary umowne w wysokości określonej w § 51 powołanych w ust. 2 ogólnych warunków umów sprzedaży bez potrzeby uzyskania zgody jednostki nadrzędnej. Ustalenie kary niższej wymaga zgody jednostki nadrzędnej strony, na której rzecz kara ma być zastrzeżona.

4. Jeżeli jednostka gospodarki społecznej odmawia zawarcia umowy, jednostka, która złożyła ofertę, może:

- 1) w przypadkach określonych w art. 397 Kodeksu cywilnego albo gdy nie jest kwestionowany obowiązek zawarcia umowy lub istotne jej postanowienia (przedmiot, ilość i terminy), a spór dotyczy tylko innych jej postanowień, wystąpić do komisji arbitrażowej o rozpoznanie sporu przedumownego,
- 2) zwrócić się bezpośrednio lub za pośrednictwem swej jednostki nadrzędnej do jednostki nadrzędnej strony, która odmówiła zawarcia umowy, o nałożenie na jednostkę podporządkowaną obowiązku zawarcia umowy; jednostka nadrzędna, która odmówiła nałożenia na jednostkę podporządkowaną obowiązku zawarcia umowy, obowiązana jest nie później niż w ciągu 30 dni od dnia otrzymania wniosku zawiadomić o tym swoją jednostkę nadrzędną i jednostkę nadrzędną zamawiającego; w razie odmowy przez jednostkę nadrzędną nałożenia na podporządkowaną sobie jednostkę obowiązku zawarcia umowy, minister nadzorujący jednostkę, która złożyła ofertę, może wystąpić z wnioskiem do ministra nadzorującego jednostkę odmawiającą zawarcia umowy o nałożenie na nią obowiązku zawarcia umowy; decyzję w sprawie obowiązku zawarcia umowy minister wydaje w porozumieniu z ministrem, który wystąpił z wnioskiem w tej sprawie; uprawnienia ministrów w zakresie wydawania decyzji co do obowiązku zawarcia umowy wykonują w zakresie ich uprawnień w stosunku do jednostek spółdzielczych właściwe centralne związki spółdzielni, a w stosunku do przedsiębiorstw państwowe-go przemysłu terenowego — prezydya właściwych wojewódzkich rad narodowych."

d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

- „4a. Strony mogą w toku prowadzonych rozmów o zawarcie umowy zwrócić się do prezesa właściwej okręgowej komisji arbitrażowej o pomoc w doprowadzeniu do porozumienia. W tym celu prezes okręgowej komisji arbitrażowej wyznaczy odpowiedniego pracownika, który bierze udział w rokowaniach stron z głosem doradczym.”;
- 5) w § 9:
- a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Dostawca, który podpisał umowę o dostawę elementów kooperacyjnych, nie może w okresie trwania umowy przekazać jej realizacji innemu przedsiębiorstwu bez zgody odbiorcy.”;
- b) po ust. 4 dodaje się ust. 5, 6 i 7 w brzmieniu:
- „5. Podjęcie nowej lub dodatkowej produkcji nie zwalnia dostawców od normalnego wykonywania dostaw elementów kooperacyjnych zgodnie z zawartymi umowami; strona, która nie wykonała umowy, obowiązana jest zapłacić drugiej stronie odszkodowanie, choćby niewykonanie umowy spowodowane zostało podjęciem nowej lub dodatkowej produkcji.
6. Każda strona może ze względów gospodarczych żądać rozwiązania lub zmiany umowy; w razie niedojścia do porozumienia stosuje się przepis § 7 ust. 4 pkt 2; jednostronne rozwiązywanie umowy przez dostawców jest niedopuszczalne.
7. Uważa się za nie istniejące zastrzeżenia dostawców uzależniające wykonanie dostawy od terminowości dostaw z importu albo od wykonania zobowiązań względem dostawcy przez dostawców krajowych.”;
- 6) § 13 otrzymuje brzmienie:
- „§ 13. W branży, w której zawarto porozumienie branżowe w trybie określonym uchwałą nr 116 Rady Ministrów z dnia 14 maja 1965 r. o współpracy i koordynacji gospodarczej (Monitor Polski Nr 33, poz. 178), jednostką koordynującą prawidłowe zaspokojenie potrzeb odbiorców w zakresie elementów kooperacyjnych jest właściwe zjednoczenie wiodące.”;
- 7) tytuł rozdziału V otrzymuje brzmienie: „V. Realizacja kooperacji”;
- 8) w rozdziale V podtytuły skreśla się;
- 9) § 16, 17 i 18 otrzymują brzmienie:
- „§ 16. Warunki przyznawania premii i nagród za wykonanie zadań kooperacyjnych, ceny elementów kooperacyjnych oraz finansowanie środków obrotowych w dziedzinie kooperacji przemysłowej regulują przepisy odrębne.
- § 17. 1. Prezes Narodowego Banku Polskiego uwzględni w ramach szacunku inwestycji grupy B założonego w narodowym planie gospodarczym potrzeby inwestycji własnych przedsiębiorstw realizujących kooperację czynną (wykonujących produkcję elementów (usług) kooperacyjnych), w których udział produkcji kooperacyjnej w wartości produkcji towarowej przekracza 50%. Inwestycje przedsiębiorstw, o których mowa wyżej, należy objąć preferowanymi kierunkami inwestowania.
2. Właściwi ministrowie (Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości oraz centralne związki spółdzielni) w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów ustalą wykaz przedsiębiorstw, o których mowa w ust. 1, i przedstawią go Prezowi Narodowego Banku Polskiego.
3. W odniesieniu do przedsiębiorstw zamieszczonych w wykazie, o którym mowa w ust. 2, a wykonujących produkcję elementów (usług) kooperacyjnych na cele produkcji eksportowej innych przedsiębiorstw, mają zastosowanie uprawnienia i uprzywilejowania inwestycyjne nadane uchwałą nr 125 Rady Ministrów z dnia 26 kwietnia 1968 r. w sprawie przedsiębiorstw specjalizujących się w produkcji eksportowej.
- § 18. Przedsiębiorstwa, które zawarły umowy kooperacyjne o dostawę elementów kooperacyjnych przeznaczonych do wytworzenia finalnych wyrobów eksportowych, oraz zjednoczenia, w których przedsiębiorstwa te są zgrupowane, obowiązane są na żądanie przedsiębiorstw handlu zagranicznego dostarczać im kalkulacje fabryczne produkowanych elementów.”;
- 10) §§ 19 i 21 skreśla się;
- 11) w § 22:
- a) skreśla się ust. 2,
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Odbiorca elementów kooperacyjnych może sprzedać dostawcy potrzebne mu do wykonania elementu kooperacyjnego surowce i materiały albo scedować na rzecz dostawcy swój przydział materiałów rozdzielanych, zawiadamiając o tym właściwą jednostkę zbytu i swoją jednostkę nadzrędną.”;
- c) skreśla się ust. 5 i 6;
- 12) w § 23:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Dyrektorzy zjednoczeń branżowych lub dyrektorzy przedsiębiorstw, wydawać będą brakujące katalogi elementów kooperacyjnych, szczególnie w zakładach wyspecjalizowanych, uzupełniając i aktualizując jednocześnie katalogi już wydane. Jeżeli wydanie katalogu byłoby niemożliwe lub ekonomicznie nieuzasadnione, dyrektorzy zjednoczeń lub dyrektorzy przedsiębiorstw powinni wydawać prospekty handlowo-techniczne albo biuletyny informacyjne o działalności produkcyjnej podległych przedsiębiorstw wykonujących produkcję elementów kooperacyjnych, podając w nich nazwę i adres przedsiębiorstwa, produkowane asortymenty lub rodzaj usług, zakres specjalizacji oraz warunki handlowe. W publikacjach należy powoływać się na odpowiednie obowiązujące normy przedmiotowe.”;
- b) w ust. 2 w zdaniu ostatnim skreśla się wyrazy „periodyków Domu Techniczno-Handlowego”;
- 13) w § 24 w zdaniu drugim skreśla się wyrazy „począwszy od roku 1962”;
- 14) w § 26 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. W razie celowości stałej koordynacji działalności określonych spółdzielni z przemysłem państwowym, kluczowym lub terenowym w dziedzinie kooperacji, zainteresowane zjednoczenia przemysłu zawierają umowy — porozumienia branżowe z właściwymi spółdzielniami w trybie uchwały nr 116 Rady Ministrów z dnia 14 maja 1965 r. o współpracy i koordynacji gospodarczej (Monitor Polski Nr 33, poz. 178).”;
- 15) §§ 28, 30, 31 i 32 skreśla się;
- 16) w § 33 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Ministrowi Finansów, właściwym ministrom (kierownikom urzędów centralnych), Przewodniczącemu Komitetu Drobnej Wytwórczości, Przewodniczącemu

Komitetu Nauki i Techniki, Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Płac, Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Cen, Prezesowi Polskiego Komitetu Normalizacyjnego oraz prezydentom wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw)."

§ 2. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów ogłosi w drodze obwieszczenia jednolity tekst

uchwały nr 314 Rady Ministrów z dnia 8 sierpnia 1961 r. w sprawie usprawnienia kooperacji przemysłowej z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu oraz z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*